

var overholdt, og saa skulde disse Handlende, efterat have siddet paa Stedet i en Række af Aar og efterat have bygget og indrettet sig i det Sele taget, saaledes at det i allerhøjeste Grad var en Belfærdsfag for dem at blive boende, dog flytte, fordi det var blevet opdaget, at Afstandsbestemmelsen ikke var overholdt. Det var altsaa ingenlunde Meningen at gjøre et Angreb paa Kjøbstederne, eller at vi Landboere skulde ville tilrøve os nogen Magt; men Ministeriet havde i Henhold til Loven af 1873 erklæret, at, naar der indkom Andragender fra slige Mænd, var det i Henhold til den bestaaende Lovgivning ikke istand til at lempe dette Forhold. Det var nu Forslagsstillerens Mening og vor Mening, der støttede dem, at bidrage til, at der ligeoverfor de Enkelte kunde gaas lempeligere frem. Naar nu det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og maaste flere med ham fige: Lad os faae Sagen nøjagtig undersøgt gennem et Udvalg paa 9 Medlemmer, saa kan dette jo maaste have Noget paa sig, men ligeoverfor de Paagjældende er det virkelig ubilligt og urimeligt. Ere de Herrer, som ville standse 2den Behandling og nedlægge et Udvalg, istand til at komme med et Forslag, som kan forhindre, at disse vistnok ikke faa Medborgere blive jagne fra Hus og Hjem — vi maa jo nemlig vide, at det kunne de være udsatte for —, saa er det en anden Sag, saa skal jeg indrømme det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at der maaste kan være Grund til at gaa den Vej, som han har foreslaaet, inden vi begynde at gjøre noget Angreb paa Kjøbstæderne, hvad der ingenlunde har været min Mening; men det forekommer mig, at kunne vi ikke gaa ind paa det Forslag, som er stillet af Forslagsstillerne, saa have vi jo den lille ukyldige Ændring, som er stillet af det ærede Medlem for Wp (Steenstrup), og den kunde maaste ændre Forholdet saaledes for os, der støtte denne Sag, at man kunde redde de enkelte paagjældende Personer. Efter de faktiske Forhold vil det at vise Sagen til et Udvalg vistnok være det Samme som at begrave den i denne Samling, saaledes at de paagjældende Personer ville blive jagne fra Hus og Hjem, forsaavidt de ville blive ved at handle. Dette er altsaa Grunden til, at vi stille os saaledes overfor denne Sag, at vi ikke ønske den i Udvalg, men ville se at faae den igjennem i denne Samling, da den høitærede Indenrigsminister har erklæret sig villig til at være med til at fremme den, naar vi kunne faae Forslaget ændret i en Retning, som jeg antager kunde naas ved det af det ærede Medlem for Wp stillede Forslag. Jeg vil altsaa slutte mine Bemærkninger med at sige, at paa Sagens nuværende Standpunkt vil jeg for mit Vedkommende stemme mod Udvalgs Nedsættelse; men er det muligt for ærede Medlemmer, som vise denne Sag nogen Opmærksomhed, at omme med et Forslag, hvorved vi kunne komme

disse enkelte Medlemmer til Hjælp, som ved Autoriteternes Ligeagbthed og Søsleri ere bleve satte i den Stilling at skulle jages fra Hus og Hjem, saaledes at vi kunne redde dem, dersaa, er jeg villig til at være med til at sende Lovforslaget i Udvalg og faae denne Sag undersøgt. Det er de Bemærkninger, jeg paa Sagens nuværende Standpunkt skal tillade mig at gjøre. Jeg anbefaler altsaa, indtil vi faae noget Nærmere at høre, at stemme mod, at denne Sag sendes i Udvalg.

Suel: Dengang da Forslagsstillerne fremkom med det foreliggende Lovforslag, havde de ingen anden Tanke end den at redde enkelte Mænd fra Undergang, Mænd, som paa Grund af Næringsloven af 1873 staa Fare for at miste deres Bevillinger og derved ogsaa deres Næringsvei. Forslagsstillerne havde slet ingen anden Tanke end den. Det maa derfor forundre noget, at der af denne lille Gnist har kunnet opstaa saa stor en Brand, der har tændt i dette Thing; thi nu ere jo alle de store Spørgsmaal her komne op, endog ogsaa konstitutionelle, idet det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) erklærede, at han af konstitutionelle Grunde med Hensyn til Sagens Realitet absolut vilde stemme mod Sagen, som den her foreligger. Et andet æret Medlem, det ærede Medlem fra Ddense (Koch), har store Betænkkeligheder paa Grund af, hvad der foregik, dengang Næringsloven af 1873 blev vedtagen. Jeg vilde ønske, at det maatte lykkes at føre Diskussionen tilbage til Udgangspunktet. Som ogsaa det ærede Medlem for Ribe (Buss) omtalte, kommer det jo nemlig an paa i denne Sag at redde enkelte Mænd fra Undergang og slet ikke paa Andet. Den Maade, hvorpaa dette nemmest og lettest kan ske, er Forslagsstillerne kjærest, og de ere derfor villige til at gaa den Vej, naar den kan anvises dem. Nu havde ganske vist det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds — som saa ofte, ja næsten altid — den rigtige og praktiske Tanke, at man meget godt kunde give en særlig Lov for hver enkelt Mand, som det gjælder om at bevare Stillingen for. Ja, det er Noget, der meget godt kunde lade sig gjøre, det vilde ogsaa være rigtigt at tage hvert enkelt Tilfælde for sig og derefter give saadanne enkelte Love; men Ulykken er, at disse Folk ikke have god Tid til at vente. Den Mand, som det nærmest gjælder om, har faaet sig sin Bevilling fradømt ved Dom, ved en Underrettsdom ganske vist, og Fristen til Appel udløber inden en Maaned. Han har søgt fri Proces til Overretten, men har ikke kunnet faae det og har ikke Raad til selv at anlægge Sag. Altsaa bliver den logiske Følge deraf, at, hvis en Lov som denne ikke bliver vedtagen, mister den Mand sin Bevilling under de lovlige Former. Herredsfogden, som har meddelt ham Bevillingen, har fradømt ham den igjen. Det ligger natur-